

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0289
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. A.W.H. Vink, mr. dr. S.O.H. Bakkerus,
mr. L. van Berkum, mr. dr. K. Engel, leden en mr. K.S. Smits, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 7 januari 2020
Ingediend door : De consument
Tegen : Achmea Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Apeldoorn, handelend onder de naam
Interpolis, verder te noemen de verzekeraar
Datum uitspraak : 26 maart 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen
Bijlage : Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving/de algemene voorwaarden

Samenvatting

Kostbaarhedenverzekering. Normale voorzichtigheid. Kernbeding. De consument heeft sieraden te koop aangeboden via Marktplaats. Tijdens een bezichtiging van de sieraden bij de consument thuis hebben de aspirant-kopers de sieraden gestolen. De verzekeraar heeft dekking geweigerd, omdat de consument onvoldoende voorzichtig is geweest en daarmee niet heeft voldaan aan één van de vereisten uit artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden. De commissie oordeelt dat – in het licht van HR 28 september 2018 – artikel 19 geen kernbeding is, maar een algemene voorwaarde. De verzekeraar mocht op grond van artikel 19 dekking weigeren, omdat de consument onder de omstandigheden van het geval onvoldoende voorzichtig is geweest. De vordering wordt afgewezen.

I. De procedure

- I.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de aanvullende stukken van de verzekeraar; 5) de repliek van de consument; 6) de aanvullende stukken van de consument en 7) de dupliek van de verzekeraar.
- I.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 december 2020 en zijn aldaar verschenen.
- I.3 Partijen hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 30 april 2019 heeft de consument via zijn adviseur Rabobank een kostbaarhedenverzekering (hierna: 'de verzekering') afgesloten bij de verzekeraar.
- 2.2 De consument heeft via Rabobank het polisblad ontvangen in zijn Rabo Berichten Inbox. Op het polisblad staat vermeld:

Rubriek Wonen	Verzekering	Premie na korting
	BuitenDeDeur verzekering	€ 4,50
<i>Begindatum</i>	30 april 2019	
<i>Personen in uw huishouden</i>	Meer dan 2	
<i>Maximum bedrag</i>	€ 3.000,- per gebeurtenis	
<i>Eigen risico</i>	€ 100,- per gebeurtenis	
<i>Voorwaarden</i>	Algemeen BuitenDeDeur verzekering	AV-02-181 BDD-RV-51-181

- 2.3 De consument heeft een gouden collier te koop aangeboden op Marktplaats. Op 23 juli 2019 zijn tijdens een bezoek van aspirant-kopers bij de consument thuis het gouden collier en een Breitling horloge (hierna: 'de sieraden') gestolen.
- 2.4 Op 24 juli 2019 heeft de consument de diefstalschade telefonisch bij de verzekeraar gemeld. Tijdens het telefoongesprek heeft de verzekeraar het verzoek om vergoeding van de schade afgewezen.
- 2.5 Op 29 juli 2019 heeft de consument bij de politie aangifte gedaan van de diefstal.
- 2.6 Op 29 augustus 2019 heeft de consument telefonisch contact opgenomen met de verzekeraar naar aanleiding van de afwijzing. Tijdens dit gesprek heeft de consument een aanvullende verklaring gegeven over de toedracht van de diefstal.
- 2.7 Op 5 september 2019 heeft de consument online bij de verzekeraar een schademelding gedaan van de diefstal.
- 2.8 De verzekeraar heeft de consument bij brief van 6 november 2019 bericht dat er geen dekking is voor de gestolen sieraden, omdat de consument niet goed op zijn spullen heeft gelet, als bedoeld in artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden (zie bijlage), en omdat de verzekerde niet zou hebben aangetoond dat de gestolen sieraden tot zijn bezit behoorden.

De klacht en vordering

2.9 De consument vordert vergoeding van de diefstalschade, een bedrag van € 3.597,73.

Volgens de consument is de verzekeraar toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verbintenissen uit de verzekeringsovereenkomst, omdat hij weigert de schade van de consument te vergoeden.

2.10 De consument voert aan dat hij met de verzekeringsvoorwaarden en de verplichtingen die hieruit voortvloeien niet bekend was. Daarnaast vindt de consument dat hij heeft voldaan aan het vereiste uit de verzekeringsvoorwaarden, omdat hij voldoende voorzichtig is geweest. Hij heeft voldoende maatregelen getroffen om de diefstal te voorkomen, omdat de sieraden binnen zijn handbereik waren en in zijn zicht. Toen de consument kort de woning inging – vanuit de tuin waar de aspirant-kopers aan de tuintafel zaten met de sieraden – waren de sieraden binnen handbereik en in het zicht van zijn vrouw. De sieraden zijn gestolen, toen de consument iets aan zijn vrouw vroeg en zij omkeek.

Het verweer

2.11 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de verzekeraar vergoeding voor de diefstalschade mocht weigeren. Tussen partijen is in geschil of de consument voldaan heeft aan de vereisten uit artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden waarin is bepaald dat persoonlijke bezittingen niet zijn verzekerd wanneer een verzekerde niet goed op zijn spullen heeft gelet (de eerste rubriek van artikel 19).

3.2 De commissie zal hierna eerst ingaan op de stelling van de consument dat hij niet bekend was met de verzekeringsvoorwaarden en de verplichtingen die hieruit voortvloeien. Vervolgens zal de commissie ambtshalve toetsen of artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden oneerlijk is of niet, waarbij het verweer van de verzekeraar dat sprake is van een niet-toetsbaar kernbeding (artikel 6:231 BW) zal worden betrokken. Ten slotte zal de commissie beoordelen of de consument verweten kan worden dat hij niet goed op zijn spullen heeft gelet ten tijde van de diefstal van de sieraden.

De consument heeft de verzekeringsvoorwaarden ontvangen

3.3 De consument heeft erkend dat hij de verzekeringsvoorwaarden bij het sluiten van de verzekering heeft ontvangen. Hieruit volgt dat de verzekeringsvoorwaarden, waaronder artikel 19, van toepassing zijn.

De stelling van de consument dat hij de verzekeringsvoorwaarden niet gelezen heeft en daardoor niet bekend was met de verzekeringsvoorwaarden en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, doet hieraan niet af. Dit komt immers voor zijn rekening.

Komt de verzekeraar een beroep toe op artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden?

- 3.4 Vervolgens is aan de orde of artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden een oneerlijk beding is in de zin van richtlijn 93/13/EEG. Daaraan gaat de vraag vooraf of, zoals de verzekeraar stelt, art. 19 van de verzekeringsvoorwaarden (hierna ook: het beding) een kernbeding inhoudt als bedoeld in art. 4 lid 2 Richtlijn 93/13 en art. 6:231, aanhef en onder a, BW, zodat het beding om die reden in beginsel is uitgezonderd van een beoordeling op oneerlijkheid.
- 3.5 Daarover heeft de Hoge Raad in zijn arrest van 28 september 2018¹ het volgende overwogen. Artikel 4 lid 2 Richtlijn 93/13/EEG bepaalt dat de beoordeling van het oneerlijke karakter van bedingen geen betrekking heeft op de bepaling van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst, noch op de gelijkwaardigheid van enerzijds de prijs of vergoeding en anderzijds de als tegenprestatie te leveren goederen of te verrichten diensten, voor zover die bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd. Artikel 6:231, onder a BW definieert dergelijke bepalingen als bedingen die de kern van de prestaties aangeven, voor zover deze laatstgenoemde bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd ('kernbedingen'). Het begrip kernbeding moet blijkens de parlementaire geschiedenis van artikel 6:231 BW zo beperkt mogelijk worden opgevat, waarbij als vuistregel kan worden gesteld dat kernbedingen veelal zullen samenvallen met de essentialia zonder welke een overeenkomst, bij gebreke van voldoende bepaalbaarheid van de verbintenissen, niet tot stand komt (zie onder meer HR 21 februari 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF1563, NJ 2004/567, rov. 3.4.2). Met betrekking tot verzekeringsovereenkomsten is de wetgever van mening dat bedingen ter bepaling van de omvang van de dekking als kernbeding moeten worden aangemerkt. Dat betekent echter niet dat alle verzekeringsvoorwaarden die op enigerlei wijze van invloed kunnen zijn op de dekking kernbedingen zijn. Zie Parl. Gesch. Inv. Boek 6, p. 1521 (MvT Inv.) en p. 1527 (MvA II Inv.) Uit Richtlijn 93/13/EEG volgt niet iets anders: in de considerans wordt overwogen dat bedingen die het verzekerde risico en de verbintenis van de verzekeraar duidelijk omschrijven of afbakenen, geen onderwerp van toetsing behoren te zijn wanneer deze beperkingen in aanmerking worden genomen bij de berekening van de door de consument betaalde premie. Hieruit volgt niet dat *alle* bedingen die *op enigerlei wijze* van invloed kunnen zijn op de omvang van de premie, als kernbeding moeten worden aangemerkt en daarom van toetsing op oneerlijkheid zijn uitgesloten.

¹ HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

Dat zou bovendien tot gevolg hebben dat de op een verzekeringsovereenkomst toepasselijke polisvoorwaarden grotendeels van toetsing zouden zijn uitgesloten, wat de doeltreffendheid van Richtlijn 93/13/EEG ten aanzien van dit soort overeenkomsten zou ondermijnen, aldus de Hoge Raad.²

3.6 In het licht van het voorgaande kan het beding in artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden dat persoonlijke bezittingen niet zijn verzekerd als een verzekerde niet goed op zijn spullen heeft gelet niet als kernbeding worden aangemerkt. Het beding gaat over de gevolgen die verbonden worden aan onzorgvuldig gedrag van de verzekerde en is in zoverre geen beding dat het verzekerde risico en de verbintenis van de verzekeraar vooraf duidelijk omschrijft of afbakt. Ook kan niet worden gezegd dat de verbintenissen die uit de overeenkomst voortvloeien, zonder het beding onvoldoende bepaalbaar zijn. De aan het onzorgvuldig gedrag van de verzekerde te verbinden gevolgen zouden dan immers door de toepasselijke wettelijke regels worden bepaald, waaronder artikel 7:952 BW en artikel 6:248 BW, op grond waarvan de verzekerde ook al jegens verzekeraar gehouden is om de nodige zorgvuldigheid met betrekking tot de verzekerde goederen in acht te nemen. In zoverre kan ook niet worden aangenomen dat de in artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden neergelegde zorgvuldigheidsnorm in relevante mate van invloed is geweest op de berekening van de door de consument voor de verzekering betaalde premie. Artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden is daarom geen kernbeding.

3.7 Artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden is voorts niet onredelijk bezwarend in de zin van artikel 6:233 aanhef, onder a BW. In de eerste plaats merkt de commissie het volgende op. Met artikel 19 wordt weliswaar afgeweken van artikel 7:952 BW, maar dat artikel is van regeland recht. Dit volgt uit artikel 7:963 BW waarin artikel 7:952 BW niet genoemd wordt. Het is een verzekeraar dus toegestaan om in de verzekeringsvoorwaarden af te wijken van artikel 7:952 BW, zodanig dat meer voorzichtigheid van de verzekerde wordt gevraagd dan artikel 7:952 BW verlangt.³ Verder is het volgende van belang. De open norm dat een verzekerde goed op zijn spullen moet hebben gelet, past bij wat van een verzekerde mag worden verwacht in zijn relatie tot de verzekeraar. Bovendien is de vraag of een verzekerde goed op zijn spullen heeft gelet, in beginsel goed te toetsen. De rechter kan daarbij rekening houden met alle omstandigheden van het geval, waaronder de omstandigheid dat het om een bepaalde soort verzekering gaat. Ten slotte merkt de commissie op dat artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden voorbeelden geeft van situaties waarin een verzekerde niet goed op zijn spullen heeft gelet. Uit deze voorbeelden kan de verzekerde afleiden wat er van hem wordt verwacht.

² Zie in dit verband HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800, rov. 3.5.4.

³ Zie in dit verband HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800, rov. 3.8.1 e.v.

Heeft de consument niet goed op zijn spullen gelet?

- 3.8 Omdat vast is komen te staan dat artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden van toepassing is, zal de commissie beoordelen of de verzekeraar op grond van dat artikel dekking mocht weigeren. In voornoemd artikel staat dat persoonlijke bezittingen niet verzekerd zijn, indien de verzekerde hier niet goed op heeft gelet. Men spreekt in dit verband wel van de ‘normale voorzichtigheidsclausule’.
- 3.9 De consument heeft gesteld dat hij voldoende maatregelen heeft getroffen om de diefstal te voorkomen. De verzekeraar heeft gesteld dat de consument niet goed op zijn spullen heeft gelet en dat hij onvoldoende maatregelen heeft getroffen om de diefstal te voorkomen.
- 3.10 De commissie stelt voorop dat afhankelijk van de omstandigheden van het geval, de aard van de verzekerde zaken en de nadere uitwerking van de normale voorzichtigheidsclausule in de verzekeringsvoorwaarden en de redelijke uitleg daarvan, van verzekerden in meer of mindere mate voorzichtigheid kan worden verlangd. Bij de beoordeling of een verzekeraar in een concreet geval een beroep kan doen op de normale voorzichtigheidsclausule zijn onder meer de volgende omstandigheden van belang: de aard van de verzekering, de aard van de omgeving, hoeveel mensen er in de (directe) omgeving stonden, wat de afstand tot de verzekerde spullen was, alternatieve maatregelen die genomen hadden kunnen worden, omstandigheden waardoor de aandacht van de consument was afgeleid en de waarde van de verzekerde spullen.⁴ Al het voorgaande zal geplaatst dienen te worden in de sleutel van de redelijkheid. Kortom, voor de beantwoording van de vraag of voldoende voorzichtigheid in acht is genomen, zijn steeds de concrete omstandigheden van het geval van belang⁵.
- 3.11 Ter zitting heeft de consument desgevraagd het volgende verklaard over wat er op 23 juli 2019 gebeurd is. De consument was stenen aan het sjouwen in de tuin, toen de aspirant-kopers aanbelden. De zoon van de consument heeft opengedaan en consument heeft de aspirant-kopers naar de tuin geleid. De poort naar de tuin was open. Vanwege de hitte zijn de consument en zijn vrouw met de aspirant-kopers aan de tuintafel gaan zitten, die een meter van de achterdeur stond en een paar meter van de poort. De consument heeft eerst het collier aan de aspirant-kopers gegeven. Eén van de aspirant-kopers heeft toen gezien dat de consument een horloge droeg en hem gevraagd of zijn horloge ook te koop was. De consument heeft dat bevestigd en heeft het horloge aan de aspirant-koper gegeven om te bekijken. De aspirant-koper heeft het horloge omgedaan. De consument is vervolgens naar binnen gelopen om iets te pakken. Zijn vrouw stond op dat moment in de deuropening van de tuin naar de keuken. De consument is ongeveer een minuut binnen geweest en op enig moment heeft hij iets aan zijn vrouw gevraagd.

⁴ De commissie verwijst naar hetgeen hierover is overwogen in de uitspraken GC Kifid 2018-676 en 2019-446.

⁵ Vgl. GC Kifid 2019-581.

Zijn vrouw heeft toen een paar seconden naar binnen gekeken en op dat moment zijn de aspirant-kopers met de sieraden weggelopen. De vrouw van de consument heeft de aspirant-kopers niet horen vertrekken. Na de diefstal heeft de consument de omgeving afgezocht, maar hij heeft niets gevonden. Het was de consument niet bekend waar de auto van de aspirant-kopers geparkeerd stond.

- 3.12 De verzekeraar heeft gesteld dat de consument verschillend heeft verklaard over de tijd dat hij binnen was en over de aanwezigheid en positie van zijn vrouw. Volgens de verzekeraar heeft de consument in het eerste gesprek verklaard dat hij hoogstens een minuut binnen is geweest en heeft hij niet verklaard dat zijn vrouw aanwezig was. In latere verklaringen heeft de consument verklaard dat hij een halve minuut binnen is geweest en dat zijn vrouw aanwezig was en toezicht hield. Door de verschillende verklaringen is volgens de verzekeraar de exacte toedracht niet vast komen te staan.
- 3.13 De commissie zal er hierna van uitgaan dat de consument, toen de aspirant-kopers in zijn tuin zaten, even kort – een halve minuut of een minuut – naar binnen is geweest. In het midden kan blijven of de consument de aspirant-kopers een halve minuut of een minuut alleen heeft gelaten, omdat in beide gevallen sprake is van een kort moment maar voldoende tijd voor de aspirant-kopers om met de sieraden weg te lopen. De aanwezigheid en de precieze plek van de vrouw van de consument ten tijde van de diefstal, kan ook in het midden blijven, gelet op het volgende.
- 3.14 Het is vast komen te staan dat de sieraden van aanzienlijke waarde waren, dat de aspirant-kopers twee onbekenden waren en dat de consument en de aspirant-kopers zich buiten in de tuin bevonden op enkele meters afstand van de poortdeur, die open stond vanwege werkzaamheden in de tuin. De commissie is van oordeel dat hierdoor een reële kans op diefstal bestond, vanwege de waarde van de sieraden en de onbekendheid met de persoon en de intenties van de aspirant-kopers, maar ook omdat in geval van kwade intenties, de aspirant-kopers snel de tuin zouden kunnen verlaten. Onder deze omstandigheden mocht daarom extra oplettendheid van de consument verwacht worden. Verder is vast komen te staan dat de consument de sieraden aan de aspirant-kopers in handen heeft gegeven. De commissie is van oordeel dat hierdoor nog meer oplettendheid van de consument mocht worden verwacht, omdat hij de sieraden op dat moment niet meer in zijn macht had. De consument is vervolgens naar binnen gegaan en hij heeft ervoor gekozen de sieraden in de handen van de aspirant-kopers te laten. Hij heeft de aandacht van zijn vrouw gevraagd door haar te roepen. De diefstal is pas opgemerkt toen de aspirant-kopers met de sieraden al uit de tuin waren verdwenen. De aspirant-kopers hebben dus ongezien en ongehoord van tafel kunnen gaan en de tuin van de consument kunnen verlaten.

3.15 Alles in samenhang bezien is de commissie van oordeel dat de consument niet goed op de sieraden heeft gelet en dus niet de normale voorzichtigheid in acht heeft genomen. Daarbij speelt mee dat de consument eenvoudig maatregelen had kunnen treffen om de diefstal te voorkomen, bijvoorbeeld door de poort naar de tuin af te sluiten, de sieraden mee naar binnen te nemen of aan zijn vrouw af te geven. Ook had de consument zijn vrouw kunnen vragen om bij de aspirant-kopers te gaan zitten zolang hij binnen was en geen zicht op de aspirant-kopers had. Dat heeft de consument nagelaten. De stelling van de consument dat hij voldoende maatregelen heeft getroffen om de diefstal te voorkomen, slaagt dus niet.

Slotsom

3.16 De slotsom is dat de klacht van de consument ongegrond is. De verzekeraar heeft dekking mogen weigeren. De vordering van de consument zal worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de verzekeringsvoorwaarden

Wetsartikelen

Artikel 6:231 Burgerlijk Wetboek

- a. algemene voorwaarden: een of meer bedingen die zijn opgesteld teneinde in een aantal overeenkomsten te worden opgenomen, met uitzondering van bedingen die de kern van de prestaties aangeven, voor zover deze laatstgenoemde bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd;
- b. gebruiker: degene die algemene voorwaarden in een overeenkomst gebruikt;
- c. wederpartij: degene die door ondertekening van een geschrift of op andere wijze de gelding van algemene voorwaarden heeft aanvaard.

Artikel 6:248 Burgerlijk Wetboek

1. Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.
2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Artikel 7:952 Burgerlijk Wetboek

De verzekeraar vergoedt geen schade aan de verzekerde die de schade met opzet of door roekeloosheid heeft veroorzaakt.

Artikel 7:963 Burgerlijk Wetboek

1. Van de artikelen 960 en 962 lid 2 en lid 3, eerste zin, kan niet worden afgeweken.
2. Van artikel 953 kan niet ten nadele van de verzekerde worden afgeweken.
3. Van artikel 947, tweede zin, kan niet ten nadele van de derde worden afgeweken.
4. Van artikel 954 kan niet ten nadele van de benadeelde worden afgeweken.
5. Van artikel 957 lid 2 kan niet ten nadele van de verzekeringnemer of de verzekerde worden afgeweken.
6. Van artikel 959 lid 1 kan niet ten nadele van de verzekeringnemer of de verzekerde worden afgeweken voor zover de in dit lid bedoelde kosten niet het bedrag overschrijden dat gelijk is aan de verzekerde som en de verzekeringnemer een natuurlijk persoon is die de verzekering anders dan in de uitoefening van een beroep of bedrijf heeft gesloten.

Verzekeringsvoorwaarden (BDD-RV-51-171)

9 Welke schade is verzekerd?

Beschadiging van persoonlijke bezittingen.

Verlies van persoonlijke bezittingen.

Diefstal van persoonlijke bezittingen.

19 Wanneer zijn persoonlijke bezittingen niet verzekerd?

Een verzekerde heeft niet goed op spullen gelet.

- Bijvoorbeeld: als hij een tas met spullen laat staan en daar niet bij blijft.
- Bijvoorbeeld: als hij een mobiele telefoon laat liggen zonder dat er toezicht op is.

(...)